

ПРОТОКОЛ

№ 81

гр. Пазарджик, 14.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Венцислав Ст. Маратилев

Членове: Димитър П. Бозаджиев
ИВАНИНА ИГН. ИВАНОВА

при участието на секретаря Ана Здр. Ненчева
Сложи за разглеждане докладваното от Димитър П. Бозаджиев Въззивно гражданско дело № 20245200500012 по описа за 2024 година.
На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Жалб. „К.Г.“ ООД, редовно призован, законен представител не се явява. Не се явява и процесуалният му представител юрк. П..

Отв.А. Д., редовно призован, не се явява. Не се явява и процесуалният му представител адв.М., редовно упълномощен отпреди.

Съдът докладва постъпила молба от „К.Г.“ООД, представлявано от законния му представител К. В. В.. В молбата е посочен проблем във връзка с ЕПЕП, който случай е решен. В тази връзка е налице отразяване от съд. деловодител С.М., че е извършена корекция от системния администратор във връзка с направеното искане. Съответно е взето становище по хода на делото, като молбата е делото да бъде разгледано в отсъствие на жалбоподателя. Дружеството претендира постановяване на решение, с което да се уважи подадената въззивна жалба и да се присъдят сторените разноси на финансовата институция пред двете инстанции.

Съдът докладва постъпило писмено становище от адв. М. М., в която се моли да бъде даден ход на делото. Съответно е взето становище по съществуването на спора. Искането е да бъде потвърдено първоинстанционното решение, като правилно и законосъобразно. Прилага Списък с разноси по чл.80 и Договор за правна защита и съдействие.

Съдът намира, че няма процесуална пречка по даване хода на делото. В днешното съдебно заседание страните са редовно призовани, надлежно се представляват в процеса, поради което и на основание чл.142,ал.1 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

С Решение №438/05.07.2023г., постановено по гр.д.№468/2023г. по описа на РС- П. е прогласен за нищожен Договор за предоставяне на гаранция №1449313780 от 26.01.2023г. сключен между А. Б. Д. от гр.П., ул.“Х.П.” №2, с ЕГН *****, действащ чрез процесуалния си представител адв. М. М. и „К.Г.“ ООД, с ЕИК*****, със седалище и адрес на управление: гр.С., ул.“Л.С.” №3, ет.11, представлявано от К. В. за издаване в полза на „Н.“ ООД, със седалище и адрес на управление: гр.С., ул.“Л.С.” №3 гаранция за сума в размер на 558лв. с цел гарантиране изпълнение на паричните задължения по Договор за потребителски кредит №202301260308280058 от 26.01.2023г. като противоречаща на Закона за задълженията и договорите, Закона за защита на потребителите и Закона потребителския кредит, на основание чл.143-146 от ЗЗП във вр.с чл.26, ал.1 от ЗЗД.

Осъден е „К.Г.“ ООД гр.С., да заплати на А. Б. Д. от гр.П. разноси по делото в размер на 50лв.

Осъден е „К.Г.“ ООД гр.С., да заплати на адв.М. М. сумата от 460лв.- адвокатско възнаграждение.

С Определение №469/25.09.2023г., постановено по гр.д.№468/2023г. по описа на РС- П. е допусната поправка на очевидна фактическа грешка в диспозитива на Решение №438 от 05.07.2023г., постановено по гр.д. №468/2023г. по описа на РС- П. в частта за разноските, като се чете: „Осъжда „К.Г.“ ООД гр.С., да заплати в полза на М. В. М. от гр.П., бул.“П.” №81, ет.3, ап.Б, адвокатско възнаграждение в размер на 480лв., вместо грешно посоченото от 460лв.“.

Това определение е неразделна част от Решение №438 от 05.07.2023г., постановено по гр.д.№468/2023г. по описа на РС- П..

Против постановеното решение е постъпила въззивна жалба от „К.Г.“ ООД, представлявано от законния му представител К. В. В., в качеството му на управител, чрез гл.юрисконсулт П. П..

Твърди се в къщата, че обжалваният съдебен акт е неправилен поради своята необоснованост.

Приема се, че макар волята на съда да уважи исковата претенция да е ясна, то мотивите му са вътрешно противоречиви.

Твърди се, че неправилно съдът е посочил в мотивите си, че по делото е било безспорно, че процесния договор попада в приложното поле на Закона за потребителския кредит /ЗПП/. В тази насока се визира, че още с отговора на исковата молба е възразено от страна на ответникът, че по отношение на договора за гаранция не намират приложение нормите на ЗПК, по аргумент от чл.1 от ЗПК.

Твърди се, че не може да бъде споделен изводът, че договорът за гаранция не става част от договора за кредит, поради което и намира приложение ЗПК. Подобна трансформация на облигационните отношения не би могла да бъде обоснована посредством заключението на съда, че възнаграждението по договора за гаранция се изплаща с вноските по договора за кредит. Характеризиращите белези на всяко едно договорно облигационно правоотношение са неговите страни и предмет, като в процесния случай двете правоотношения освен с различен предмет са сключени и между различни страни.

Сочи се, че действително, както съдът е посочил на страница №5 от решението е налице смесване на правните фигури- съдът не е съобразил, че нито ищецът, нито ответникът твърдят, че от „К.Г.“ ООД е издадена банкова гаранция по чл.422 от ТЗ, поради което буди недоумения изложението на страница №5 от решението касателно безспорния факт, че „К.Г.“ ООД не е „банка по смисъла на българското законодателство“.

Визира се, че съдът е приел, че сключения договор между А. Б. Д. и „К.Г.“ ООД по своята същност е договор за поръчителство /страница №5/, същият е изложил мотиви за неговата недействителност поради противоречие с чл.11, ал.1, т.10 и чл.19 от ЗПК /страница №5 и №6/, като в цялото това изложение се коментира договор за кредит. Да се приеме, че по отношение на договор за поръчителство се прилагат разпоредбите на ЗПК е очевидно

неправилно.

Твърди се, че макар в диспозитива на съдебният акт да е посочено, че договорът за гаранция/поръчителство противоречи на ЗЗД, от съдебния акт в неговата цялост не става ясно на коя разпоредба на ЗЗД противоречи договорът. В диспозитивът за първи и единствен път се споменава, че процесният договор противоречи на чл.143-146 от ЗЗП, като никъде в мотивите на съда не е посочено, защо е прието, че е налице това противоречие.

Твърди се, че съдът не е се е произнесъл и по искането за спиране на делото, обективизирано на страница №2 от отговора на исковата молба, с оглед на което и на основание чл.633, във вр. с чл.631 от ГПК, алтернативно на основание чл.229, т.4 от ГПК се моли производството пред въззивната инстанция да бъде спряно до произнасянето с окончателен акт на Съда на Европейския съюз по дело №С-714/2022г.

Искането е да се отмени, като неправилно обжалваното решение и се постанови друго с което се отхвърли изцяло предявения срещу „К.Г.“ ООД иск.

Моли се за присъждане на направените по делото разноски за двете съдебни инстанции.

В срокът по чл.263, ал.1 от ГПК от другата страна в процеса- А. Б. Д. е постъпил писмен отговор, чрез процесуалния ѝ представител адв.М..

Счита се в същия, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно. В този смисъл се излага доводи, че процесния договор за предоставяне на гаранция е нищожен, на основание чл.26, ал.1 и ал.3 от ЗЗД.

Твърди се, че договорът за предоставяне на гаранция е сключен между ищцата и „К.Г.“ ООД е нищожен поради това, че се стига до нарушаване на нормативно предвидения размер на ГПР и заобикаляне на закона, на основание чл.26, ал.1, пр.2 от ЗЗД, вр. с чл.19 от ЗПК.

Твърди се, че този договор е недействителен и на основание чл.143, ал.1 от ЗПК и чл.33 от ЗПК.

В този смисъл се излагат съображения.

Искането е да се потвърди обжалваното решение, като правилно и законосъобразно.

Претендират се разноси в настоящото производство.

С въззивната жалба и писмен отговор не са направени доказателствени искания.

По отношение по направеното искане за спиране на производството по делото съдът намира, че същото е неоснователно. В тази насока следва да се посочи, че разпоредбата на чл.631, ал.2 от ГПК е неприложима в случая, тъй като страните по делото не са конституирани като страни по делото пред СЕО и не могат да изразят становище по допустимостта на преюдициалното запитване. От друга страна следва да се посочи, че и разпоредбата на чл.229 от ГПК не предвижда хипотеза на спиране на производството, на основание преюдициално запитване.

Съгласно ТР №8/07.05.2021г. на ОСГТК на ВКС с преюдициалния спор се дава тълкуване, че със съли на присъдено нещо се ползват спорове, по които се признават или отричат права, релевантни за субективното право на спряното производство, но с решението ана СЕО се дава тълкуване на правните норми, а не се разрешава спор със съла на присъдено нещо.

Предвид на тези съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ направеното искане за спиране на настоящото въззивно производство.

Съдът счете делото за изяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА устните състезания за приключили.

ОБЯВИ, че ще се произнесе със съдебен акт в законния едномесечен срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10:15

часа.

Председател: _____

Секретар: _____